

วัดนางนอง

ประวัติความเป็นมา

วัดนางนองเป็นวัดโบราณ สร้างสมัยกรุงศรีอยุธยา พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว โปรดให้ปฏิสังขรณ์ใหม่ทั้งวัด และสถาปนาเป็นพระอารามหลวง พระอุโบสถ พระวิหาร พระเจดีย์ ศาลาหน้าวัดล้วนเป็นทรงเก๋งจีน พร้อมทั้งศิลปกรรมที่ปั้นลม หน้าบัน ประตูกุหาต่าง พระประธานในพระอุโบสถและที่ฝาผนังมีลายรดน้ำ รูปทรงศิลปะไทยจีนประยุกต์ ต่อมาได้มีการปฏิสังขรณ์สิ่งก่อสร้างที่ชำรุดทรุดโทรม คือ พระอุโบสถ และศาลาการเปรียญ เป็นต้น

สถานะและที่ตั้ง

วัดนางนอง เป็นพระอารามหลวงชั้นตรี ชนิดวรวิหาร ตั้งอยู่เลขที่ ๗๖ แขวงบางค้อ เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร มีที่ดินตั้งวัดเนื้อที่ ๒๗ ไร่ ๓ งาน ๒๕ ตารางวา

สิ่งสำคัญในพระอาราม

พระอุโบสถ เป็นอาคารก่ออิฐถือปูน ลักษณะสถาปัตยกรรมแบบจีน สร้างสมัยรัชกาลที่ ๓ หลังคาลาด ๒ ชั้น มุงกระเบื้อง หน้าบันประดับกระเบื้องเคลือบ เสาพาโลรูปสี่เหลี่ยม ชุ่มประตูป็นลายดอกพุดตาล ชุ่มประตู่และหน้าต่างประดับลายปูนปั้น บานประตูด้านนอกประดับมุก ทั้งบานมีลวดลาย ขอบประตู่เขียนลายทองเป็นรูปต้นกัลปพฤกษ์ และโคตรเพชร ขอบหน้าต่างตรงผนังด้านนอกเขียนรูปเพชร บานประตูและหน้าต่างด้านในเป็นลายรดน้ำ บานหน้าต่างเขียนภาพวรรณคดี

พระประธาน ในพระอุโบสถ เป็นพระพุทธรูปทรงเครื่องปางมารวิชัย

พระเจดีย์ อยู่หน้าพระอุโบสถ ลักษณะเป็นแบบย่อมุมไม้ยี่สิบฐานทักษิณแปดเหลี่ยม เป็นศิลปะสมัยรัชกาลที่ ๓

พระวิหาร มี ๒ หลัง ลักษณะเป็นสถาปัตยกรรมแบบไทย ประตูทางเข้า มีลักษณะทรงโค้ง เป็นวงกลมแบบฝรั่ง ๒ ชั้น ก่อด้วยอิฐ ฝาผนังฉาบปูนทาสี

พระปราสาท ๒ องค์ อยู่ทางทิศเหนือและทิศใต้ของพระเจดีย์ ฐานทรงบาตรคว่ำ องค์พระปราสาทกลมมีบัวคว่ำบัวหงายเป็นชั้น ๆ สูง ๑๖ เมตร

ปัจจุบัน **พระเทพสิทธิเวที** (สำราญ รตนธมโม) เป็นเจ้าอาวาส

